მარცხენა გარემარბის შემყურე...

თბილისი. "დინამოს" სტადიონი. 13 ნოემბერი.

"დინამო" (თბილისი) – "ჩერნომორეცი" (ოდესა) 1:1 (0:0).

"დინამო": ურუშაძე, ბ. სიჭინავა, რეხვიაშვილი, შერგელაშვილი, პეტრიაშვილი, ხართიშვილი, ილიადი, დათუნაშვილი, მეტრეველი, იამანიძე, მესხი.

"ჩერნომორეცი": იარჩუკი, ცუნინი, სირომიატნიკოვი, ზაბოლოტნი, სოლოდკი, მოსკალენკო, დერიაბინი, ბაზილევიჩი, მიროშინი, ლობანოვსკი, საკი (არხიპენკო).

მსაჯი ლ. სარქისოვი (სოჭი).

დახედეთ ცხრილს და თქვენთვის წამსვე ნათელი გახდება, თუ რა მნიშვნელობა აქვს თბილისის "დინამოსთვის" თითოეულ მატჩს, თვითეულ ქულას. დაახლოებით 8 გუნდი იბრძვის საიმისოდ, რომ მოხვდეს ხუთეულში და ამ ამოცანის შესასრულებლად ყოველ მათგანს განსხვავებული შანსები გააჩნია. ზოგი ქულითაა წინ, ზოგს მარაგში აქვს თამაშები და მათი „სისრულეში მოყვანით" აპირებს მდგომარეობის გამოსწორებას.

ჩვენს გუნდს, თუ მას სერიოზულად აქვს განზრახული წავიდეს წინ – ხუთეულისკენ, ქულათა საჭირო ბაზის შესაქმნელად, პირველ ყოვლისა, ესაჭიროება სწორედ ისეთი გუნდი, როგორიცაა ოდესის "ჩერნომორეცი". საკუთარ მინდორზე მატჩი "ჩერნომორეცთან" წინასწარ იგეგმება 2 ქულით, ამასთან, გეგმის ერთ-ერთ პუნქტს წარმოადგენს რევანშის აღების ბუნებრივი სპორტული გრძნობა პირველ წრეში განცდილი დამარცხებისთვის.

თბილისელებმა ვერც რავანშის აღება შეძლეს და ვერც ის ქულები ჩაიწერეს, რომლებიც მათ ახლა ესოდენ სჭირდებათ და დამნაშავე ამაში, რა თქმა უნდა, თვითონ გუნდია. "ჩერნომორეცს" ისეთი არაფერი უჩვენებია, რომ მისი დამარცხება შეუძლებელი საქმე ყოფილიყო. პირიქით.

პირველი ტაიმის მიხედვით, დინამოელთა მიმართ პრეტენზიები ბევრი არაფერი გვაქვს. გუნდმა კარგ ტემპში დაიწყო შეტევა და მას შემდეგ, როცა გამოირკვა, რომ მესხი მარცხენა ფრთაზე აკეთებდა ყველაფერს, რაც მას მოესურვებოდა ცუნინისა და სირომიატნიკოვის მიმართ, საიერიშო აქცენტი ძირითადად ამ ფლანგზე გაკეთდა. ანგარიშის გახსნა შეიძლებოდა უკვე მე-3 წუთზე. ხართიშვილმა აუტიდან მიაწოდა ბურთი იამანიძეს, ამას მოჰყვა გადაცემა ცენტრში და დათუნაშვილმა წამით ვერ მიუსწრო მას კარიდან რამდენიმე მეტრის სიახლოვეს.

მასპინძელთა შეტევებში, როგორც წესი, მონაწილეობდნენ განაპირა მცველები სიჭინავა და პეტრიაშვილი, განსაკუთრებით – ეს პირველი. ოდესელთა საჯარიმო მოედნის ახლოს სისტემატურად გადიოდნენ ნახევარმცველები, მესხის მხრივ გადაცემა გადაცემას მოსდევდა და იარჩუკს სამუშაო, როგორც იტყვიან, კისრამდე ჰქონდა. ყველაზე წყნარ და უშფოთველ ადგილად მთელი ტაიმის განმავლობაში რჩებოდა ურუშაძის კარი.

მართალია, თბილისელებმა შესვენებამდე ვერ შეძლეს ანგარიშის გახსნა, მაგრამ ასეთი სიტუაციაში სტუმრები დიდხანს ვერ შეძლებდნენ თავიანთი კარის უხიფათობის დაცვას, ამიტომ გოლის გატანას მაყურებლები ელოდნენ შესვენების შემდეგ, მეორე 45 წუთში.

და აი, მეტოქეები კვლავ გამოვიდნენ მინდორზე, მაგრამ დინამოელთა თამაშში ადრინდელის ნასახიც კი არ დარჩა. ყოვლად გაუგებარი, გაუმართლებელი მიზეზით გუნდმა შეტევას გამორთო თავისი ყველაზე სახიფათო და აგრესიული თავდამსხმელი მესხი. იგი მიივიწყეს და იერიში თანდათან დავიდა სრულ უმოქმედობამდე. სუსტად ითამაშა თავდასხმის ცენტრალურმა წყვილმა – მეტრეველმა და იამანიძემ, რომელთა ინერტულობისა და ხშირი შეცდომების წყალობით შეძლო "ჩერნომორეცმა" გარდატეხის შეტანა მატჩის მსვლელობაში. მოჩვენებით აქტიურობას იჩენდა დათუნაშვილი, მაგრამ შეტევის დროს იგი თვალს არ ადევნებდა მოპირდაპირე მცველების განლაგებას და სისტემატურად რჩებოდა თამაშგარე მდგომარეობაში.

გადამწყვეტი სიტყვა ისევ მესხმა თქვა. მან კვლავ ითავა თამაშის გაძღოლა და ხელახლა შეიტანა არეულობა "ჩერნომორეცის" რიგებში, მაგრამ პარტნიორებმა მას მხარი არ აუბეს და მთელი თავდასხმა თავისი მარცხენა გარემარბის შემყურე დარჩა.

გოლი 78-ე წუთზე იქნა გატანილი მესხის შესანიშნავი გარღვევის შემდეგ. მან ბურთი ცენტრში გადასცა და მეტრეველმა ოსტატური დარტყმით გაგზავნა იგი ბადეში – 1:0.

გამარჯვება, თუნდაც ასეთი ცუდი თამაშის შემდეგ, თითქოს გარანტირებული იყო. მაგრამ თბილისელებმა ვერ შეინარჩუნეს იგი. 3 წუთის შემდეგ ბაზილევიჩმა მარჯვენა ფრთიდან ცენტრში მიაწოდა ბურთი, სადაც სრულიად უმეთვალყუროდ დარჩენილი აღმოჩნდა ლობანოვსკი. "დინამოს" ხუთ მცველს შორის მყოფმა ორმა ოდესელმა კარის აღებით დაამთავრა ეს შეტევა – 1:1. ასე დაიკარგა ქულა.

რ. ქორიძე.

"ლელო", 15 ნოემბერი, 1966 წ.